

Aygün Bünyadzadə

ÜÇ NAĞİL

Redaktor: Sevinc Nuruqızı
Korrektor: Ülkər Şahmuradova
Rəssam: Törəxanım Ağabəyova,
Nailə Cəfər
Kompyuter tərtibatı: Təhmasib Mehdiyev

Aygün Bünyadzadə

B96 Üç nağıl. Bakı, «Təhsil», 2009, 12 səh.

Müəllif hüquqları qorunur. Nəşriyyatın xüsusi icazəsi olmadan bu kitabı çap etdirmək, yaymaq və illüstrasiyalarından istifadə etmək qadağandır!

B 4803060201 2009
053

© «Təhsil», 2009

Bir damla su

84 (5 Aze)
B97

Bapbalaca damla buludların arasından yerə boylandı:
– Ay aman, bu nə gözəllikdir?!
– Bu gözəlliyi də sən kimi damlalar yaradıblar! – Bulud gülümsündü.
– Siz olmasaydınız, hər yan qurquru quruyar, Yer üzündə bir canlı belə, qalmazdı.
– Bəs okeanlar, dənizlər, çaylar, göllər?
– Onlar da damlalardan ibarətdir, balaca! Bəs eşitməmişən ki, deyirlər «Dama-dama göl olar?»
– Bəs mən özüm təkcə necə, xeyirxah bir iş görə bilmərəm?
– Tək? Yəqin ki, yox! Siz damlalar birlikdə güclü olursunuz.
Balaca damla buluda diqqətlə qulaq assa da, tamam başqa şey fikirləşirdi: «Buralarda onsuz da mənə ehtiyac yoxdur. Hər yer yamyaşıldır. Deyirlər, uzaqlarda səhrələr var. Orada bir damla su belə qiymətlidir. Gedim oraları tapım!»
Damla buludun içində səhranın üstünə gəldi. Aşağı boylandı. Heyrətini gizlədə bilmədi:

2015 fərdi

F. Kəçəri adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
INV № 76902

– Ay aman, bura nə gündədir? Hər yan qurquru qumluqdur ki! Mən yazıq, balaca canımla bu boyda yerdə nə edə bilərəm? Qayıdım, dostlarımı da çağırım, birləşib, səhra adlanan bu yeri canlandıraraq.

Geri qayıtmaq istəyirdi ki, bir neçə qarışqa diqqətini cəlb etdi. Susuzluqdan əldən düşmüş qarışqalar fikrə getmişdilər:

– Kaş ki, bir damcı suyumuz olaydı... Özümüzlə gələrdik! Sonra yolumuza davam edərdik, – deyə qarışqalardan biri dilləndi.

– Bu qurquru səhrada bunu ancaq yuxunda görə bilərsən! – o biri qarışqa ona cavab verdi. – Belə getsə, üçümüz də susuzluqdan öləcəyik!

– Anamız doğru deyirdi ki, yuvadan çox uzaqlaşmayın, yoxsa yolu tapmayıb, susuz qalarsınız! – üçüncü qarışqa ağlamsındı.

– Demək, yalnız bir damcı su arzulayırlar! – balaca damla gülümsündü.

– Axır ki, mən də işə yaradım! – deyərək o, buludun içindən sıçrayıb qarışqaların başına düşdü!

– Su! Su! – başdan ayağa islanmış qarışqalar sevinclə çığırdılar. – Su tapıldı!

– Özümüzə gəldik, indi evimizin yolunu axtarıb tapa bilərik! – birinci qarışqa sevinclə qardaşlarına baxdı. – Getdik, uşaqlar, yoxsa yuvadakılar nigaran qalarlar. Az sonra yuvaya çatan bala qarışqalar sevinclə analarının qoynuna atıldılar:

– Ana! Anacan! Biz bir də icazəsiz yuvadan uzağa getməyəcəyik!

Balaca damla isə... Qarışqaların üst-başından sürüşüb, torpağa düşən kimi, qurquru torpaq onu acgözlüklə öz içinə çəkdi və damlanın yeni səyahəti başladı. «Bulud baba deyirdi ki, güc birlikdədir. Gedim yeraltı çaylardakı damla dostlarıma deyim, dünyanın bütün damllarına çatdırsınlar ki, burada bizə çox böyük ehtiyac var». Damla balaca boyuna yaraşmayan ciddiliklə işə girişdi.

Susuzluqdan cadar-cadar olmuş səhra isə sevinirdi, onun yaşıllığa çevriləcəyi günə az qalmışdı.

ŞİRNİYYATATAN SİLAHLAR

Uzun müddət davam edən müharibə insanları, heyvanları, otları, ağacları, çiçəkləri, hətta silahların özlərini də bezdirmişdi.

Günlərin bir günü silahlar bir yerə toplaşdı, qərara aldılar:

– Biz, daha heç kəsi öldürməyəcəyik!

– Bəs, insanlar bizə əmr etsələr, onda necə? Axı, onlara sözsüz itaət etməliyik?! –

– bapbalaca bir tapança utana-utana fikrini dedi.

– Tapança düz deyir! – yekə bir mina ağır-ağır dilləndi. – Minaların işi lap çətindir,

insan övladı əmr edən kimi mütləq partlayıb, onlarla adamı birdən öldürməli oluruq.

Silahlar fikrə getdilər. Nəhayət, yekun qərar qəbul edildi.

Səhəri gün isə... Bütün dünyada görünməmiş qeyri-adi bir hadisə baş verdi.

Səhər açılan kimi döyüş meydanında hamı təəccübdən donub qaldı. Bilirsiniz

niyə? Çünki bu gün çox qərribə hadisələr baş verirdi: tapançalardan düşmən tərəfə güllə

əvəzinə müxtəlif rəngli konfetlər, avtomat silahlardan cürbəcür karamellər, qara və ağ

rəngli şokoladlar, tanklardan, toplardan və qırıcı təyyarələrdən isə müxtəlif böyüklükdə

pirojna və tortlar atılırdı.

Minalar partladıqda isə əsl möcüzə baş verirdi. Minanın gücündən və növündən asılı olaraq, həmin yerdən yuxarıya paraşütlə bir neçə mərtəbəli dondurma-tortlar uçur, sonra yavaş-yavaş yerə enirdilər.

Şirniyyatlar elə iştahaaçan idi. Qarşı tərəflərin isə həm döyüşən əsgərləri, həm də dinc əhalisi elə ac idilər ki, nəfslərini saxlaya bilməyib, yeməyə girişdilər. Onlara baxıb əvvəlcə komandir və generallar, daha sonra isə dövlət başçıları da silahların atdığı şirniyyatı yeməyə başladılar.

Müharibə xeyli vaxt dayandı. Həmin müddətdə isə döyüşən tərəflər anladılar ki, müharibə etməkdənsə, barışıb bir-birinə qonaq getmək və ləzzətli şirniyyatlar yemək daha sərfəlidir. Beləcə, tərəflər ömürlük barışdılar.

Nədir, deyirsiniz ki, bu əhvalatı yalandan uydurmuşam?! Onda dünyada ən qədim dillərdən biri olan silah dilini öyrənib, özünüz onlardan xəbər alın. Sizi inandırırım ki, canlı-cansız hər hansı bir məxluqu məhv edən və gördüyü işdən həzz alan bircə silah belə tapa bilməzsiniz. Bütün hər şey yalnız biz insanlardan asılıdır...

TORT

Günlərin bir günü Yer üzünü gəzməyə gəlmiş xeyirxah sehrbaz şəhərlərin birində olarkən bu şəhərin əhalisini sevindirməyi qərara aldı. Əhvalat belə oldu:

Səhər tezdən yuxudan oyanan şəhər əhli çaşıb qaldı. Mərkəzi meydanın tən ortasında nəhəng bir tort qoyulmuşdu. Tort çox yekə, hündür və gözəl idi. Dərhal bütün şəhər əhalisi bura topladı.

– Görəsən, bu boyda tortu necə hazırlayıblar? – baş aşbaz təəccübünü heç cür gizlədə bilmirdi.

Bir neçə fotoqraf dərhal bu nəhəng tortun qarşısında dayanıb, ona baxmaq istəyənlərin fotosəklini çəkməyə başladı. Şəhərin baş memarı isə tortun ölçülərini hesablamaqla məşğul idi.

– Əl vurmayın! – deyə şəhərin baş hərbiçisi qışqırdı. – İçində bomba ola bilər.

– Yox, yox, bu tort yəqin ki, zəhərlidir, – baş həkim də öz fikrini bildirdi.

– Yəqin bu tort xarab olub, heç kim heç kimə havayı heç nə verməz, – mərkəzi meydanı təmizləyən süpürgəçi dilləndi.

Bu zaman heç kimin gözləmədiyi bir iş oldu – mübahisə edən böyüklərin gözündən yayınan bapbalaca bir uşaq bu qərribə torta lap yaxın gəldi. Balaca əlini irəli uzatdı, barmağını tortun kreminə batırıb, ağızına dürtdü.

– Aşağı yatın, indicə partlayacaq! – baş hərbiçi dərhal əmr verdi.

– Uşaq indicə zəhərlənib öləcək! – baş həkim narahat oldu.

– Vay səni uşaq, bu köhnə tortu necə yedi? – süpürgəçi təəccübləndi.

Fotoqraf tortun görkəminin, memar isə ölçüsünün korlandığına görə bikef oldular. Ancaq uşağın heç nə vecinə deyildi. O, başını geri çevirib, tam xoşbəxt halda özü kimi balaca dostlarını səslədi:

– Uşaqlar, mən hələ ömrümdə belə ləzzətli tort yeməmişəm! Gəlin siz də dadına baxın. Bilirsiniz necə ləzətlidir?! Şipşirin, qaymaqlı və meyvəli...

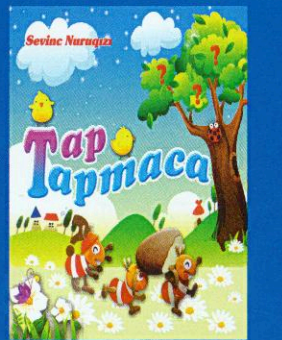
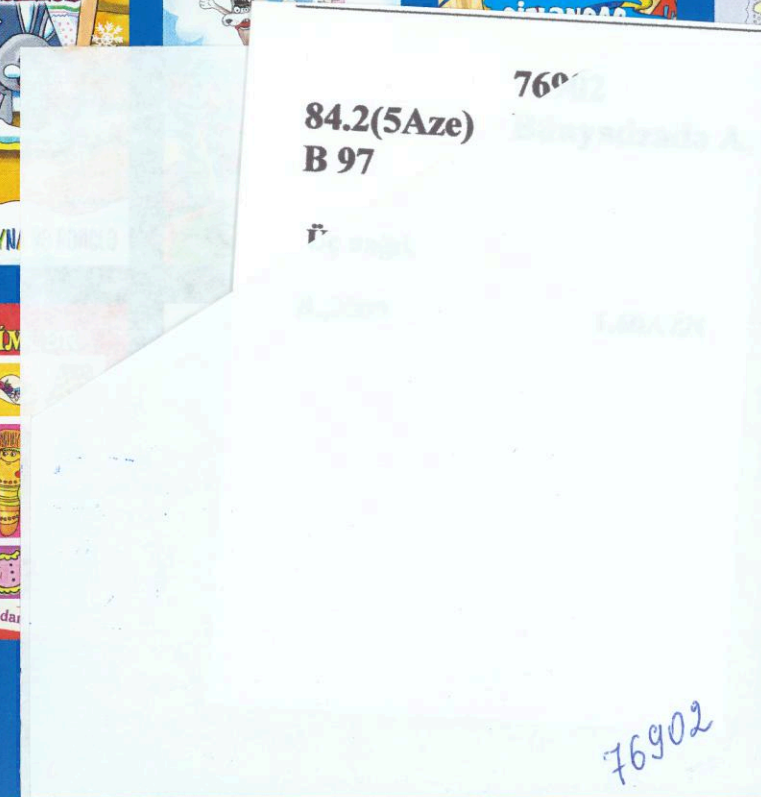
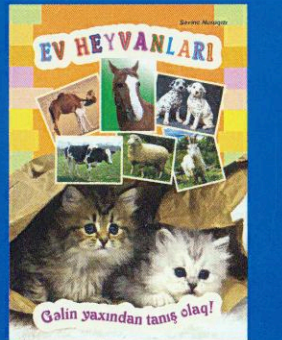
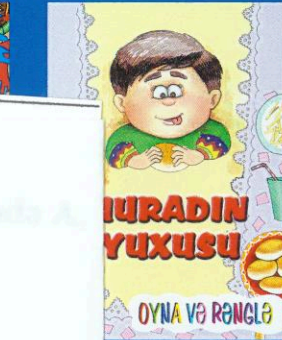
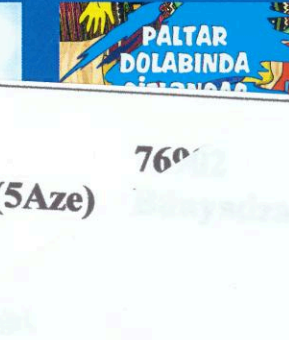
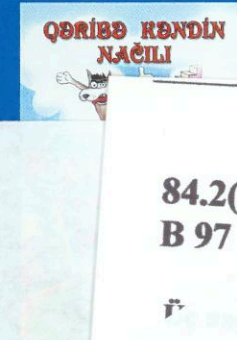
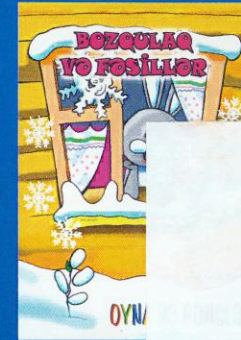
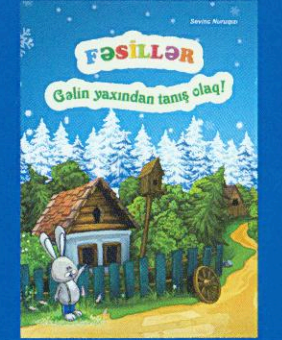
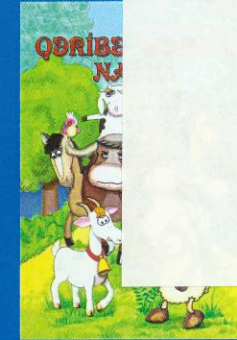
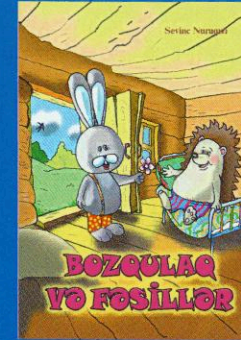
Bir an keçmədi ki, əvvəlcə uşaqlar, sonra isə böyüklər hər şeyi yaddan çıxarıb, bu qəribə tortu yeməyə başladılar. Düz üç gün şəhərdə tort qonaqlığı davam etdi.

Qonaq gəlmiş xeyirxah sehrbaz isə bu qəribə planetin ən adi şəhərlərindən birinin əhalisini sevindirə bildiyinə görə çox xoşbəxt idi.

“Təhsil” nəşriyyatından balalara

töhfə!

Bünyadzadə Aygün Telman qızı
Üç nağıl
Bakı, «Təhsil», 2009.

Çapa imzalanmışdır: 16.07.2009.
Kağız formatı 70x90¹/₂.
Sifariş 67. Qiyməti müqavilə ilə.

«Təhsil Nəşriyyat-Poliqrafiya» MMC
Bakı, AZ 1052, F.Xoyski küç., 121^A
Əlaqə telefonları: (994-12) 567-81-24/29